

Axioma timpului

Lavinia Elena Niculicea

Deschizându-ți pleoapele,
zăresc pe retină
diminețile netrăite.
Printr-un ciob mat,
de trăiri cromatice,
strălucește speranța...
Adună-mi în corola vieții
mireasma răsăritului,
gravându-i pe fiecare petală
apusurile ratate.
Să învăț axioma timpului,
clipa să moară repetat
în fecunda tăcere,
pentru a mă naște din nou.
Strivesc umbrele -
fluturi de noapte,
în pumni de lumină.